

איש קיבוץ, ביקר לראשונה בחייו בסוכה
כאשר התארח בסוכה של ארגון "עזרת חולים"
הצמודה ל"מלונית" ע"י ביה"ח "קפלן" ברחובות

ה"מלונית" – ביתן שומרי שבת"
בחצר ביה"ח "קפלן" ברחובות

"אושפיזין" וכו' שהשמיעו
האורחים בזה אחר זה.

אולם, הוא התקרב יותר
ויותר עד שנצמד ממש
לסוכה, ניגש לזוג המארח
ושאל "האם גם אני יכול
להיכנס"? השיבו לו בחיוב,
אך הוא רמז כי אין כיפה
לראשו, מיד הוריד אחד
מהאורחים את הכיפה
שמתחת למגבעתו והושיטה
לו.

האורח החדש התיישב בין
האורחים וניכר היה כי סערה
כלשהיא עוברת בקרבו.

עד שהחל את סיפורו, **חבר**
קיבוץ ... אני וכבר ביקרתי
במקומות רבים מאד בעולם
אולם בסוכה, לא הייתי עד
עצם היום הזה.

הוא אמר את דבריו
בהתרגשות רבה ואילו
הציבור התרגש לא פחות,
אנשים לא הבינו איך יתכן
שאזרח במדינת ישראל
שכבר הגיע לחצי שנותיו
וכבר סייר בעולם הגדול,
טרם זכה לשבת בסוכה אף
פעם אחת, מאוחר יותר
הזכירו האורחים זה לזה את
הגדרת מרן ה"חזון איש"
זצוק"ל כי אלו הם "תינוקות
שנשבו" עוד הוסיפו כי ה'
כדאי לבנות את הסוכה ולו
בשביל אורח זה בלבד.

עם רדת החשכה בליל חג
הסוכות, עשתה לה קבוצת
אנשים את הדרך מביהכנ"ס
של ביה"ח "קפלן" ברחובות
לעבר ה"מלונית" של ארגון
"עזרת חולים" - רחובות,
בחצר ביה"ח.

האורחים שהזדמנו למקום,
מי לרגל שמחה ומי כמלווה
של הורה או ילד חולה,
נכנסו לסוכה המרווחת שע"י
ה"מלונית" תוך מספר דקות
התרווחו להם האורחים ע"ג
הכיסאות מסביב לשולחן,
הארוך והערוך בקפידה, "זוג
מארח" - מתנדב מתעניין
שוב ושוב, אם לכולם יש
הכל ואם כולם הספיקו
להגיע מביהכנ"ס ומשניתן
האות מתחיל הקידוש "יום
השישי" וכו' ברכת "לישב
בסוכה" "שהחיינו" נטילת
ידיים בציעת החלות
והלחמניות המתוקות, כאילו
נמצאים באיזה אירוע של
שמחה, ואכן כולם באוירת
שמחת החג לקיים את מצות
התורה: "ושמחת בחגיך"

בכל אותה עת עומד לו
אדם נוסף, נראה כבן 60
שנה, לבוש במכנסיים קצרות
וגלוי ראש, לא היה נראה כי
יש לו כל עניין בנעשה מתחת
לענני הכבוד ואף לא הי'
נראה שהבין את המלים